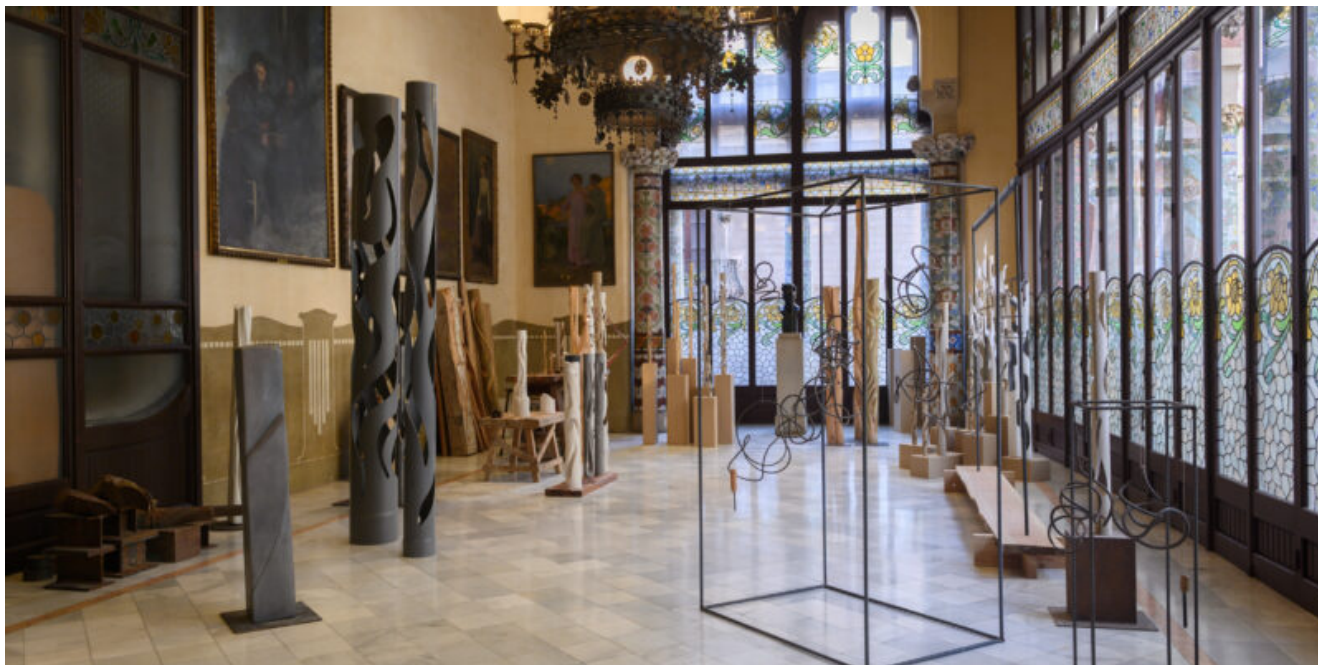

L'escultor Naxo Farreras presenta al Palau de la Música una exposició amb escultures inèdites

Avui s'ha inaugurat la mostra "Sentir les escultures", que Naxo Farreras (Barcelona, 1951), ha creat per al Palau en el marc del diàleg del Palau de la Música amb les arts plàstiques. Així, la Sala Lluís Millet esdevindrà fins el proper 4 de desembre l'espai expositiu per presentar les seves escultures i també el procés de treball escultòric que precedeix l'obra final (accés lliure amb l'entrada d'un concert o de la visita guiada al Palau). La relació de Naxo Ferreras amb el Palau va començar el 2003 quan va esculpir l'arbre que decora la façana de l'ampliació del Palau, el qual incorpora els punts representatius de les deu *sefirot* de l'Arbre de la Vida segons la càbala hebrea.

La mostra, comissariada per Mercedes Soler-Lluró, està organitzada per famílies escultòriques que dialoguen i es complementen. Algunes d'elles han estat creades expressament per aquesta mostra i per tant es presenten per primera vegada al públic. Partint de les *Catedrals*, on l'escultura és l'espai buit que conté la forma, es troben els *Acords*, escultures de ferro que en ser colpejades emeten uns sons molt particulars que podem *sentir*. També es presenten les seves escultures inèdites *Tubs melòdics*, una interpretació de formes musicals immaterials, representades per les ondulacions dels buits, i els *Arpegis*, també inèdits, que ens remeten a successions d'ondulacions vibracionals combinades en grups que suggereixen conjunts de sons agrupats en entitats pròpies.

La pedra, els minerals, la fusta, el ferro, el cartró i el pvc han estat els materials sobre els quals l'artista ha desenvolupat la seva investigació creativa. Inicialment en forma de petites peces (influència de la feina com a orfebre) i més endavant com a elements en relació amb l'entorn natural. Aquesta és la llavor del seu art, que té com a rerefons una reflexió profunda sobre l'escala humana en relació amb l'univers i com, a través d'aquesta escala, entenem l'univers. A partir del 2010 Farreras descobreix el so i les vibracions dels materials d'algunes de les seves obres i l'impacte que això li produeix. Parafrasejant el propi Naxo Farreras: "*Escolto les escultures i intento sentir els seus sons com la raó que els dona forma*". Aquest és el motiu germinal d'aquesta exposició, unes escultures "sonores" presentades en un edifici creat

expressament perquè hi ressoni la música.

La seva trajectòria: nascut a Barcelona (1951), en un entorn artístic i cultural privilegiat. *“Miró i Picasso van ser els primers referents artístics de la meva infància”*. Es va formar entre París, Milà i Barcelona, on va desenvolupar la seva tècnica i el discurs creatiu cap a l'àmbit de l'escultura. Abans d'iniciar la carrera artística va treballar amb els arquitectes Milà i Correa, va estudiar disseny, a l'escola EINA, va treballar al taller d'orfebreria Corberó i amb el pintor Adami a Milà i París. Una trajectòria formativa que va culminar el 1976, any en què inicia la seva producció artística amb l'exposició *“Formes mínimes”* a la Galeria Cadaqués, de Girona. Des de llavors ha bastit un important catàleg artístic, amb exposicions a Girona, París, Mallorca, València, Madrid i Barcelona, amb moments culminants com la realització de l'arbre esculpit en baix relleu (sobre maó) que hi ha a la façana de l'ampliació del Palau de la Música Catalana.

Les seves dues últimes exposicions al 2021 van ser *“Ritmes interiors”* a l'espai Can Marius de la Fundació Vila Casas a Palafrugell i al Centre d'Estudis Catalans de la Sorbonne a París.

Imatge destacada: (c) Antoni Bofill.